

1 و کلام خداوند بر من نازل شده، گفت:

2 «ای پسر انسان، معمّایی بیاور و مثلی دربارِ خاندان اسرائیل بزن.

3 و بگو خداوند بهوه چنین می‌فرماید: عقاب بزرگ که بالهای سترگ و تیهای دراز بر از پرهای رنگارنگ دارد به لبنان آمد و سر سرو آزاد را گرفت.

4 و سر شاخه‌هایش را کنده، آن را به زمین تجارت آورده، در شهر سوداگران گذاشت.

5 و از تخم آن زمین گرفته، آن را در زمین باروری نهاد و نزد آبهای بسیار گذاشته، آن را مثل درخت بید، غرس نمود.

6 و آن نمو کرده، مو وسیع کوتاه قد گردید که شاخه‌هایش بسوی او مایل شد و ریشه‌هایش در زیر وی می‌بود. پس موی شده شاخه‌ها رو بایند و نهالها آورد.

7 و عقاب بزرگ دیگری با بالهای سترگ و پرهای بسیار آمد و اینک این مو ریشه‌های خود را بسوی او برگردانید و شاخه‌های خویش را از کُرت‌های بستان خود بطرف او بیرون کرد تا او وی را سیراب نماید.

8 در زمین نیکو نزد آبهای بسیار کاشته شد تا شاخه‌ها رو بایند، میوه بیاورد و مو قشنگ گردد.

9 بگو که خداوند بهوه چنین می‌فرماید: پس آیا کامیاب خواهد شد؟ آیا او ریشه‌هایش را نخواهد کند و میوه‌اش را نخواهد چید تا خشک شود؟ تمامی برگهای تازه‌اش خشک خواهد شد و بدون قوّت عظیم و خلق بسیاری از ریشه‌ها کنده خواهد شد.

10 اینک غرس شده است اما کامیاب نخواهد شد. بلکه چون باد شرقی بر آن بوزد، بالکل خشک خواهد شد و در بوستانی که در آن روید پژمرده خواهد گردید.»

11 و کلام خداوند بر من نازل شده، گفت:

12 «به این خاندان متمرّد بگو که آیا معنی این چیزها را نمی‌دانید؟ بگو که اینک پادشاه بابل به اورشلیم آمده، پادشاه و سرورانش را گرفت و ایشان را نزد خود به بابل برد.

13 و از ذریه ملوک گرفته، با او عهد بست و او را قسم داد و زورآوران زمین را بُرد.

14 تا آنکه مملکت پست شده، سر بلند نکند اما عهد او را نگاه داشته، استوار بماند.

15 و لیکن او از وی عاصی شده، ایلچیان خود را به مصر فرستاد تا اسبان و خلق بسیاری به او بدهند. آیا کسی که این کارها را کرده باشد، کامیاب شود یا رهایی یابد؟ و یا کسی که عهد را شکسته است خلاصی خواهد یافت؟»

16 خداوند بهوه می‌گوید: «به حیات خودم قسم که البتّه در مکان آن پادشاه که او را به پادشاهی نصب کرد و او قسم وی را خوار شمرده، عهد او را شکست یعنی نزد وی در میان بابل خواهد مرد.

17 و چون سنگرها بر پا سازند و برجها بنا نمایند تا جانهای بسیاری را منقطع سازند، آنگاه فرعون با لشکر عظیم و گروه کثیر او را در جنگ اعانت نخواهد کرد.

18 چونکه قسم را خوار شمرده، عهد را شکست و بعد از آنکه دست خود را داده بود، هم‌این کارها را بعمل آورد، پس رهایی نخواهی یافت.»

19 بنابراین خداوند یهوه چنین می‌گوید: «به حیات خودم قسم که سوگند مرا که او خوار شمرده و عهد مرا که شکسته است البتّه آنها را بر سر او وارد خواهم آورد.

20 و دام خود را بر او خواهم گسترانید و او در کمند من گرفتار خواهد شد و او را به بابل آورده، در آنجا بر وی درباره خیانتی که به من ورزیده است محاکمه خواهم نمود.

21 و تمامی فراریانش با جمیع افواجش از شمشیر خواهند افتاد و بقیه ایشان بسوی هر باد پراکنده خواهند شد و خواهید دانست که من که یهوه می‌باشم این را گفته‌ام.»

22 خداوند یهوه چنین می‌فرماید: «من سر بلند سرو آزاد را گرفته، آن را خواهم کاشت و از سر اغصانش شاخه تازه کنده، آن را بر کوه بلند و رفیع غرس خواهم نمود.

23 آن را بر کوه بلند اسرائیل خواهم کاشت و آن شاخه‌ها روئانیده، میوه خواهد آورد. و سرو آزاد قشنگ خواهد شد که هر قسم مرغان بالدار زیر آن ساکن شده، در سایه شاخه‌هایش آشیانه خواهند گرفت.

24 و تمامی درختان صحرا خواهند دانست که من یهوه درخت بلند را پست می‌کنم و درخت پست را بلند می‌سازم و درخت سبز را خشک و درخت خشک را بارور می‌سازم. من که یهوه هستم این را گفته‌ام و بجا خواهم آورد.»